

LESSON PLAN

Παραπληροφόρηση

ΣΤΟΧΕΥΜΕΝΟ ΚΟΙΝΟ

Μαθητές Γυμνασίου/Λυκείου

ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Αυτό το lesson plan έχει σχεδιαστεί για να υποστηρίξει τους εκπαιδευτικούς να διδάξουν την παραπληροφόρηση, συμβάλλοντας στη δημιουργία μιας νέας γενιάς ψηφιακών πολιτών που θα είναι ενημερωμένοι, ενδυναμωμένοι και ενεργοί.

Η κατανάλωση διαφορετικών ειδών πληροφοριών και ειδήσεων έχει γίνει ολοένα και πιο πολυεπίπεδη: αυτό που βλέπουμε και βιώνουμε συχνά εξατομικεύεται από τα άτομα και τους λογαριασμούς που ακολουθούμε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Ταυτόχρονα, τα τελευταία χρόνια, έχει γίνει ευκολότερη η αναπαραγωγή και η κοινή χρήση κατασκευασμένου και χειραγωγημένου περιεχομένου στο διαδίκτυο. Ως αποτέλεσμα, ο εντοπισμός παραπληρητικών ή ψευδών πληροφοριών έχει γίνει πιο περίπλοκος.

Μέσα από το συγκεκριμένο lesson plan ο στόχος είναι:

- Να ξεχωρίσουν οι μαθητές τι είναι είδηση και τι άρθρο γνώμης.
- Να προσδιορίσουν τι είναι η παραπληροφόρηση στο διαδίκτυο και να κατανοήσουν ποιες μέθοδοι και μηχανισμοί χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία, τη διανομή και την ενίσχυση της παραπληροφόρησης μέσω του διαδικτύου.
- Να διερευνήσουν το ρόλο των θεωριών συνωμοσίας στην παραπληροφόρηση.
- Να αναγνωρίσουν πώς η παραπληροφόρηση επηρεάζει τη ζωή μας εντός και εκτός διαδικτύου.
- Να δοκιμάσουν και να εφαρμόσουν συγκεκριμένα εργαλεία και να εξετάσουν συγκεκριμένα παραδείγματα για να κατανοήσουν τους μηχανισμούς των ψευδών ειδήσεων.
- Να διερευνήσουν τη δύναμη της εικόνας στο διαδίκτυο και πως μπορεί να μας βοηθήσει να ξεχωρίσουμε την παραπληροφόρηση.
- Να ενημερωθούν για το πως το φαινόμενο «Filter Bubble» μπορεί να επηρεάσει τις πληροφορίες στις οποίες έχουμε τελικά πρόσβαση στο διαδίκτυο.

Έναν αναλυτικότερο οδηγό για τη διδασκαλία της παραπληροφόρησης σε παιδιά γυμνασίου/λυκείου μπορείτε να βρείτε στα εγχειρίδια [εδώ](#) και στην εργαλειοθήκη από την Ε.Ε για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση της παραπληροφόρησης [εδώ](#).

ΜΑΘΗΜΑ

Διαφάνεια 2	<p>Εισαγωγή των μαθητών στην αξία της ενημέρωσης. Ο ενημερωμένος πολίτης έχει τη δυνατότητα να είναι κριτικός στοχαστής σε έναν κόσμο όπου η τεχνολογία και τα μέσα ενημέρωσης είναι παντού στην καθημερινότητά και παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της στάσης ζωής και των επιλογών του.</p> <p>Διερευνούμε μαζί με τους μαθητές τους πολλούς και διαφορετικούς τρόπους πρόσβασης στην ενημέρωση που υπάρχουν, και αναφέρουμε τα υπέρ και τα κατά του κάθε μέσου που προτιμούν οι μαθητές.</p>
Διαφάνεια 3	<p>Ρωτάμε τους μαθητές ποια είναι η διαφορά μιας είδησης από ένα άρθρο γνώμης. Ο στόχος είναι να συνειδητοποιήσουν ότι πρόκειται για δυο πολύ διαφορετικά πράγματα όπου στην πρώτη περίπτωση (είδηση) πρέπει να υπάρχει αντικειμενικότητα ενώ στη δεύτερη περίπτωση (άρθρο γνώμης) το περιεχόμενο είναι υποκειμενικό και εκφράζει την άποψη του αρθρογράφου.</p> <p>Πιο συγκεκριμένα:</p> <p>Η είδηση είναι η πληροφορία για κάποιο γεγονός που είναι ασυνήθιστο, πρωτοφανές ή νέο.</p> <p>Για να παρουσιάσουμε μια είδηση, δηλώνουμε συνήθως τον τόπο, τον τρόπο, την αιτία, το σκοπό, το αποτέλεσμα, ενώ για τα πρόσωπα που συμμετέχουν αναφέρουμε το όνομα, την ηλικία, την καταγωγή, το επάγγελμα ή κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό τους που μπορεί να έχει σχέση με το γεγονός. Ακολουθούμε δηλαδή τους δημοσιογραφικούς κανόνες, σύμφωνα με τους οποίους η είδηση πρέπει να απαντήσει στα ερωτήματα τι, ποιος, πού, γιατί, πώς.</p> <p>Σε ένα άρθρο γνώμης καταγράφεται η αλήθεια του αρθρογράφου, αυτά που ο ίδιος πιστεύει. Δεν είναι αντικειμενικό αλλά υποκειμενικό.</p>
Διαφάνεια 4	<p>Δίνεται ένα παράδειγμα μιας είδησης κι ενός άρθρου γνώμης. Στο άρθρο γνώμης ξεκάθαρα αναφέρεται ο όρος «ΑΠΟΨΕΙΣ» στην αρχή.</p>
Διαφάνεια 5	<p>Σε αυτή τη διαφάνεια αναλύονται οι όροι παραπληροφόρηση, εσφαλμένη πληροφόρηση, κακόβουλη πληροφόρηση. Βασικό χαρακτηριστικό όλων των μορφών παραπληροφόρησης είναι ότι φανταστικά περιστατικά, ψευδείς πληροφορίες και γνώμες προωθούνται ως γεγονότα και ως «η αλήθεια».</p>
Διαφάνεια 6	<p>Συζητήστε με τους μαθητές ποια είναι τα κίνητρα της παραπληροφόρησης. Ορισμένα άτομα ή ορισμένες ομάδες δημιουργούν παραπληροφόρηση για να επηρεάσουν άλλους. Μπορεί</p>

	<p>να το κάνουν αυτό για ιδεολογικούς λόγους, για να πείσουν τους άλλους για την ορθότητα μιας πολιτικής άποψης και για να αποκομίσουν οικονομικό όφελος. Όσον αφορά ορισμένες ηπιότερες περιπτώσεις παραπληροφόρησης, μπορείτε να αναφέρετε ότι ίσως δημιουργείται για ψυχαγωγικούς σκοπούς (π.χ. ορισμένες μορφές σάτιρας), και στις περιπτώσεις αυτές η παραπλάνηση έχει ως στόχο να κερδίσουν ακολούθους.</p>
<p>Διαφάνεια 7</p>	<p>Συζητήστε με τους μαθητές πως τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και το διαδίκτυο γενικότερα βοηθάει στη «διασπορά» της παραπληροφόρησης.</p> <p>Η μετάδοση της είδησης γίνεται αστραπιαία, δεν υπάρχει έλεγχος - ο καθένας έχει πρόσβαση σε αυτό, ο καθένας έχει τη δυνατότητα να γράψει σε αυτό, υπάρχουν τεχνολογικά μέσα που βοηθούν στην εξαπάτηση (photoshop, deep fake videos κ.α.)</p>
<p>Διαφάνεια 8</p>	<p>Η πρώτη από τις πιο επιβλαβείς επιπτώσεις των ψευδών ειδήσεων είναι νομικής φύσης, κι έχει να κάνει με τις πιθανές προσβολές των δικαιωμάτων στην πληροφόρηση και την έκφραση. Τα δικαιώματα αυτά είναι θεσπισμένα στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ή ΕΣΔΑ (άρθρο 10), και συνταγματικά κατοχυρωμένα στην Ελλάδα υπό των άρθρων 5Α και 14 αντίστοιχα. Με βάση αυτές τις διατάξεις, κάθε Έλληνας πολίτης πρέπει να μπορεί να πληροφορείται και να εκφράζεται, χωρίς περιορισμούς (εκτός αν συντρέχουν εξαιρέσεις). Οι επιπτώσεις των ψευδών ειδήσεων, υπό νομικό, αρχικά πρίσμα, φαίνεται πως μπορεί να είναι πολυσήμαντες: οι ειδήσεις αυτές παραπληροφορούν τον πολίτη, με συνεπακόλουθη παραβίαση των θεμελιωδών του δικαιωμάτων.</p> <p>Εκ πρώτης όψεως, επομένως, η διάδοση τέτοιου είδους ειδήσεων είναι συνταγματικά απαγορευμένη στην Ελλάδα. Η απαγόρευση αυτή εφαρμόζεται σε ειδήσεις διαδιδόμενες με κάθε μέσο, συμπεριλαμβανομένου του διαδικτύου. (πηγή: Homo Digitalis.gr)</p> <p>Όταν οι ψευδείς ειδήσεις αναφέρονται σε άτομα ή οργανισμούς, μπορούν να προκαλέσουν ζημιά σε αυτούς, με τη μορφή συκοφαντίας, προκαταλήψεων, μίσους, αλλά και θετικών αισθημάτων, χωρίς αυτά να βασίζονται σε αληθή γεγονότα.</p>
<p>Διαφάνεια 9</p>	<p>Δείτε μαζί με τους μαθητές ένα ενημερωτικό βίντεο για την παραπληροφόρηση που δημιούργησε το Ελληνικό κέντρο Ασφαλούς Διαδικτύου σε συνεργασία με την Εθνική Αρχή Κυβερνοασφάλειας του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης.</p> <div style="text-align: right;"> </div>

<p>Διαφάνεια 10&11&12</p>	<p>Ρωτάμε τους μαθητές ποιες είναι οι ενδείξεις εκείνες τις οποίες αν τις «συναντήσουμε» σε ένα δημοσίευμα θα πρέπει να μας υποψιάσουν ότι «κάτι δεν πάει καλά». Επισημαίνουμε στους μαθητές ότι δεν υφίσταται κάποιος κανόνας για την αναγνώριση των ψευδών ειδήσεων. Το πιο σημαντικό είναι να έχουμε κριτική σκέψη σε ότι διαβάζουμε στο διαδίκτυο.</p>
<p>Διαφάνεια 13</p>	<p>Εισαγωγή στο ρόλο του photoshop στην παραπληροφόρηση. Ορισμένα οπτικά χαρακτηριστικά είναι δύσκολο να αναπαραχθούν με επιτυχία και μαρτυρούν ξεκάθαρα την αλλοίωση μιας φωτογραφίας. Δείτε με τους μαθητές τα δυο παραδείγματα και χωρίς να χρησιμοποιήσετε κάποιο εργαλείο προσπαθήστε να διαπιστώσετε αν οι φωτογραφίες είναι προϊόν photoshop ή όχι. Στο πρώτο παράδειγμα είναι ξεκάθαρο ότι η πόρτα στο παρασκήνιο είναι εξωπραγματικά στραβή εξαιτίας της επεξεργασίας που έχει γίνει στον μύ του χεριού του εικονιζόμενου. Στο δεύτερο παράδειγμα λείπει η σκιά του βράχου.</p>
<p>Διαφάνεια 14</p>	<p>Σε αυτό το σημείο μαθαίνουμε στους μαθητές πως μπορούν με απλούς τρόπους να εξετάσουν τις πληροφορίες που μας δίνει μια εικόνα και μέσα από αυτές να καταλάβουν αν πρόκειται για επεξεργασμένη εικόνα ή όχι.</p> <p>Ο πρώτος απλός τρόπος είναι να κάνουμε αντίστροφη αναζήτηση εικόνων μέσω του Google κάνοντας κλικ στην επιλογή Εικόνες στην επάνω δεξιά γωνία της μηχανής αναζήτησης. Ένας ακόμα τρόπος να αναζητήσουμε μία εικόνα στο Internet αν έχουμε τον Google Chrome είναι να πατήσουμε δεξί κλικ πάνω στην εικόνα και να κάνουμε «Search Image with Google Lens». Και υπάρχει κι ένας τρίτος σχετικά απλός τρόπος που θα χρειαστεί όμως να έχουμε και κάποιο λογισμικό όπως είναι το Adobe Photoshop. Κάθε ψηφιακή εικόνα έχει τα μεταδεδομένα της. Συνήθως το πότε τραβήχτηκε η φωτογραφία και μερικές φορές επίσης την τοποθεσία όπου τραβήχτηκε. Τα μεταδεδομένα μπορούν να βρεθούν κοιτάζοντας τις πληροφορίες ενός αρχείου (κάνουμε δεξί κλικ και πατάμε “εμφάνιση λεπτομερειών” ή “πληροφορίες αρχείου”). Επίσης μπορούμε να κάνουμε λήψη του αρχείου και να χρησιμοποιήσουμε κάποιο λογισμικό όπως το Adobe Photoshop ή το Bridge για να το εξετάσουμε. Ένα εμπόδιο σε αυτήν την προσέγγιση είναι ότι οι πλατφόρμες μέσων κοινωνικής δικτύωσης όπως το Facebook και το Twitter συχνά αφαιρούν τα μεταδεδομένα από φωτογραφίες και βίντεο όταν ανεβαίνουν στους ιστοτόπους τους.</p>
<p>Διαφάνεια 15&16</p>	<p>Μη αξιόπιστα δεν είναι μόνο δημοσιεύματα. Μη αξιόπιστη μπορεί να είναι και μια ολόκληρη ιστοσελίδα. Στις διαφάνειες που ακολουθούν</p>

	<p>βλέπουμε τις ενδείξεις μιας μη αξιόπιστης ιστοσελίδας και ένα παράδειγμα.</p> <p>Πως μπορούμε να καταλάβουμε ότι πρόκειται για μη αξιόπιστη ιστοσελίδα;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Παρατηρώντας το σχεδιασμό της βλέπουμε ότι δεν πρόκειται για μια επαγγελματική ιστοσελίδα. • Δεν υπάρχουν βασικά στοιχεία όπως το About us ή η επικοινωνία στο κάτω μέρος της σελίδας. • Το όνομα της ιστοσελίδα πρέπει να μας υποψιάσει (Gerpeto). • Το URL της ιστοσελίδας δεν ανήκει στα αξιόπιστα (.gr, .com, .gov κ.τ.λ.) • Δεν υπάρχει το χαρακτηριστικό λουκετάκι ασφάλειας στην αρχή του URL. • Παραπέμπει τον αναγνώστη να δώσει χρηματικό ποσό ως χορηγία στην ιστοσελίδα (donate now). • Το άρθρο που φιλοξενείται είναι άρθρο γνώμης και όχι δημοσιογραφικό. • Δεν υπάρχει ταυτότητα του δημοσιογράφου ούτε ημερομηνία δημοσίευσης. • Υπάρχουν ορθογραφικά λάθη (μεταλλάξεων, μεταλλαγμένων). • Υπάρχει έντονη προτροπή για αναδημοσίευση. • Ζητά προσωπικά στοιχεία του αναγνώστη χωρίς να εξηγεί το που και το πως θα χρησιμοποιηθούν.
<p>Διαφάνεια 17</p>	<p>SCAN ME</p> <p>Δείτε ένα βίντεο του BBC (αγγλικοί υπότιτλοι) με τους μαθητές σας που εξηγεί γιατί η παραπληροφόρηση είναι ένα πρόβλημα που μας αφορά όλους.</p>
<p>Διαφάνεια 18</p>	<p>Ενημέρωση των μαθητών για την ύπαρξη Deep Fake videos. Πρόκειται για τεχνητά βίντεο στα οποία ένας αλγόριθμος, με τη βοήθεια νευρωνικών δικτύων και της τεχνητής νοημοσύνης, «μαθαίνει» τα χαρακτηριστικά ενός προσώπου και αντικαθιστά το πρόσωπο ενός ανθρώπου με αυτό ενός άλλου. Τα αποτελέσματα μπορεί να είναι αρκετά πειστικά και σε πολλές περιπτώσεις είναι πολύ δύσκολο να εντοπιστούν ως ψεύτικα. Το ανησυχητικό στην περίπτωση των deerfakes είναι ότι ακόμα και εμπειρίες που αποκτά κανείς μέσω των αισθήσεών του (όραση και ακοή στην προκειμένη περίπτωση) τίθενται υπό αμφισβήτηση.</p>

<p>Διαφάνεια 19</p>	<p>Δείτε μαζί με τους μαθητές σας ένα βίντεο του BBC που εξηγεί την τεχνολογία των Deep Fake Videos.</p> <div style="text-align: right;"> </div>
<p>Διαφάνεια 20&21</p>	<p>Εξηγούμε στους μαθητές μας ότι το πιο σημαντικό και αποτελεσματικό πράγμα που μπορούμε να κάνουμε για να αποφασίσουμε αν μια είδηση ή ένα video που είδαμε στο διαδίκτυο είναι πραγματικό, είναι να χρησιμοποιούμε την κριτική μας σκέψη. Με τις τεχνολογικές εξελίξεις και την ταχύτητα με την οποία οι ειδήσεις διαδίδονται σε απευθείας σύνδεση, καθίσταται όλο και πιο δύσκολο να επαληθευτούν οι πληροφορίες. Δεξιότητες κριτικής σκέψης είναι απαραίτητες όταν πρόκειται για την επαλήθευση του περιεχομένου στο διαδίκτυο. Ακολουθούν κάποιες ερωτήσεις που μπορούμε να θέσουμε για να διερευνήσουμε την αξιοπιστία ενός βίντεο και κάποια χαρακτηριστικά που αν τα συναντήσουμε θα πρέπει να μας υποψιάσουν.</p>
<p>Διαφάνεια 22&23&24&25</p>	<p>Εισαγωγή των μαθητών στο φαινόμενο «θεωριών συνωμοσίας». Με τον όρο θεωρία συνωμοσίας χαρακτηρίζεται κάθε θεωρία σύμφωνα με την οποία, κάποιο γεγονός, ή μια σειρά από γεγονότα ερμηνεύονται ως αποτέλεσμα συνωμοτικής και οργανωμένης δράσης ενός ατόμου, ή ομάδας ανθρώπων, ή μυστικών υπηρεσιών, ή πολιτικών παρατάξεων, καθώς και κυβερνήσεων. Οι θεωρίες συνωμοσίας αποτελούν εναλλακτικές απαντήσεις σχετικά με κάποιο θέμα, αντί των επίσημων κυβερνητικών ερμηνειών, οι οποίες εκλαμβάνονται ως προσπάθεια συγκάλυψης και παραπληροφόρησης. Ο όρος χρησιμοποιείται επίσης για να χαρακτηρίσει κάθε αναπόδεικτη μέχρι σήμερα ερμηνεία για κάποια γεγονότα.</p> <p>Περιπτώσεις όπως η άρνηση του AIDS από την κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής, υποκινούμενη από θεωρίες συνωμοσίας, προκάλεσε περίπου 330.000 θανάτους από AIDS, ή η άρνηση σχετικά με τα αποτελέσματα των προεδρικών εκλογών των Ηνωμένων Πολιτειών του 2020 οδήγησαν στην εισβολή στο Καπιτώλιο των Ηνωμένων Πολιτειών στις 6 Ιανουαρίου, ενώ η πίστη στις θεωρίες συνωμοσίας για τα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα οδήγησε την κυβέρνηση της Ζάμπια να απορρίψει την επισιτιστική βοήθεια κατά τη διάρκεια ενός λιμού, σε μια εποχή που τρία εκατομμύρια άνθρωποι στη χώρα υπέφεραν από πείνα. (Πηγή: WIKIPEDIA)</p>
<p>Διαφάνεια 26&27&28</p>	<p>Ακολουθούν 3 παραδείγματα θεωριών συνωμοσίας από το site Ellinika Hoaxes.</p>

	<p>Μπορείτε να τα βρείτε αναλυτικά online εδώ: <u>Συνωμοσιολογικές αναφορές για σχέδιο μείωσης του ανθρώπινου πληθυσμού μέσω εμβολιασμού.</u> <u>Ίχνη συμπύκνωσης ή χημικοί αεροψεκασμοί;</u> <u>Παραπλανητικοί ισχυρισμοί σε βίντεο για τον Bill Gates.</u></p> <p>Συζητήστε με τους μαθητές ποιος είναι ο σκοπός αυτών των δημοσιεύσεων, σε ποιες περιπτώσεις κάνουν επίκληση στο συναίσθημα, σε ποιες περιπτώσεις αναμινύουν την αλήθεια με το ψέμα και γιατί είναι επικίνδυνες.</p>
<p>Διαφάνεια 29&30</p>	<p>Εξηγήστε στους μαθητές ότι αν συναντήσουν περιεχόμενο στο διαδίκτυο για το οποίο δεν είναι σίγουροι ότι είναι αληθές σε καμία περίπτωση δε θα πρέπει να το αναδημοσιεύσουν χωρίς πρώτα να το έχουν ερευνήσει. Ένας τρόπος είναι να αναζητήσουν την είδηση μέσω μιας μηχανής αναζήτησης και από άλλες πηγές έτσι ώστε να διαπιστώσουν αν έχει δημοσιευθεί και αλλού. Πολλές φορές κάποιος ο οποίος έχει προχωρήσει στην αναδημοσίευση μιας ψεύτικης είδησης μπορεί και να μην το γνωρίζει οπότε είναι σημαντικό οι μαθητές να μάθουν ότι πρέπει να το επισημάνουν γράφοντας κάποιο σχετικό πολύ ευγενικό σχόλιο κάτω από την αναδημοσίευση. Πρέπει να γίνει συνείδηση στους μαθητές ότι όπως ο εκφοβισμός δεν είναι αποδεκτός έτσι δεν είναι αποδεκτή και η παραπληροφόρηση. Σιγουρευτείτε ότι οι μαθητές γνωρίζουν πως μπορούν να κάνουν Block/Report στις διάφορες πλατφόρμες που χρησιμοποιούν. Μπορείτε να δείτε περισσότερα εδώ.</p>
<p>Διαφάνεια 31&32&33</p>	<p>Ο όρος «Filter Bubble» περιγράφει την κατάσταση στην οποία η διαρκής προσπάθεια των μηχανών αναζήτησης ή των κοινωνικών δικτύων να προσφέρουν προσωποποιημένες πληροφορίες στον χρήστη μπορεί να οδηγήσει στον αποκλεισμό του από αντικειμενική πληροφόρηση. Αυτή η κατάσταση είναι ενάντια στην ελευθερία της πληροφόρησης και του διαδικτύου. Κάθε φορά που αναζητούμε κάτι στο διαδίκτυο οι επιλογές που μας βγάζουν οι μηχανές αναζήτησης ή το news feed δεν είναι τυχαίες. Εξαρτώνται από το ιστορικό αναζητήσεων μας, την τοποθεσία μας, την προηγούμενη συμπεριφορά μας στο διαδίκτυο κ.α. Αυτό γίνεται για να μας προσφέρουν προσωποποιημένες πληροφορίες αλλά συγχρόνως μας αποκλείουν από άλλες πληροφορίες που θα μας βοηθούσαν να έχουμε αντικειμενική πληροφόρηση. Συζητήστε με τους μαθητές πως μπορούμε να ανακτήσουμε τον προσωπικό μας έλεγχο στο διαδίκτυο με βάση τη διαφάνεια 33.</p>
<p>Διαφάνεια 34</p>	<p>Το μάθημα ολοκληρώνεται με χρήσιμα εργαλεία που μπορούν να μας βοηθήσουν στην αναζήτηση της αλήθειας. Για την εμπέδωση</p>

	όσων αναφέρθηκαν καλό θα ήταν οι μαθητές να παίξουν το κουίζ που συνοδεύει το lesson plan.
--	--